

Zadeva T-320/09

Planet AE proti Evropski komisiji

„Ničnostna tožba – Zaščita finančnih interesov Unije – Sistem zgodnjega opozarjanja (EWS), s katerim se lahko ugotovi raven tveganja, povezanega z nekim subjektom – Preiskava OLAF o izvedbi javnega naročila v zvezi s projektom modernizacije institucij v Siriji – Odločbi, s katerima se zahteva aktivacija opozoril W1a in W1b – Predmet spora – Izpodbojni akti – Dopustnost“

Sklep Splošnega sodišča (šesti senat) z dne 13. aprila 2011 II - 1677

Povzetek sklepa

- 1. Postopek – Vloga, s katero se postopek začne – Zahteve obličnosti – Označitev predmeta spora
(Statut Sodišča, člen 21; Poslovnik Splošnega sodišča, člen 44)*
- 2. Ničnostna tožba – Izpodbojni akti – Pojem – Akti, ki ustvarjajo zavezujoče pravne učinke – Obdelava podatkov za povsem notranje namene uprave – Dopustnost – Pogoji
(člen 230 ES; Sklep Komisije 2008/969)*

3. Ničnostna tožba – Razlogi – Nepristojnost institucije, ki je avtor izpodbijanega akta – Razlog javnega reda
(člen 230 ES)
4. Ničnostna tožba – Fizične ali pravne osebe – Akti, ki ustvarjajo zavezujoče pravne učinke – Akti, ki spreminjajo pravni položaj tožeče stranke – Opozorilo v sistemu zgodnjega opozarjanja za odredbodajalce Komisije in izvajalske agencije – Tožba subjekta, na katerega se to opozorilo nanaša – Dopustnost
(člen 230 ES; Sklep Komisije 2008/969)

1. V skladu s členom 21 Statuta Sodišča in členom 44 Poslovnika morajo biti v vlogi, s katero se postopek začne, med drugim navedeni predmet postopka in tožbeni predlogi tožeče stranke. Poleg tega morajo biti tožbeni predlogi navedeni natančno in nedvoumno, sicer bi Splošno sodišče lahko odločilo *infra* ali *ultra petita* in bi lahko bile kršene pravice tožene stranke. Vendar opredelitev izpodbijanega akta lahko implicitno izhaja iz navedb v tožbi in celotne argumentacije. Odločeno je bilo tudi, da se tožba, formalno usmerjena zoper akt, ki je del v celoto povezanih aktov, lahko šteje za tožbo, ki je, če je treba, usmerjena tudi zoper ostale akte.
2. Ničnostna tožba se lahko vloži zoper vse določbe, ki jih sprejmejo institucije in katerih namen je ustvariti pravne učinke, ne glede na njihovo naravo ali obliko. Zlasti ukrepi, ki povzročijo zavezujoče pravne učinke, ki lahko vplivajo na interese tožeče stranke tako, da značilno spremenijo njen pravni položaj, se štejejo za ukrepe, ki jih je mogoče izpodbijati s tožbo v smislu člena 230 ES. Nasprotno pa so nedopustne tožbe zoper akte, ki so le notranji upravni ukrepi in zato zunaj uprave nimajo nobenega učinka.

V tej zvezi dejstvo, da uprava obdeluje podatke za povsem notranje namene, zlasti tako, da jih zbira, upravlja in uporablja, nikakor ne izključuje tega, da take dejavnosti lahko škodijo interesom državljanov. Obstoj take škode je namreč

(Glej točki 22 in 23.)

odvisen od več dejavnikov, zlasti od narave podatkov, ki se obdelujejo, posebnega cilja te obdelave, natančnih mogočih posledic ter skladnosti cilja in posledic zadevne obdelave na eni strani ter veljavnih določb, ki omejujejo pristojnost uprave, na drugi strani.

W1, ne more omejiti na institucije, organe in telesa Unije, saj tako opozorilo nujno prizadene odnose med zadevnimi odredbodajalci in tem subjektom. Iz besedila člena 16 in zgradbe tega sklepa izhaja, da ugotovitev, da obstaja opozorilo W1, dejansko povzroči, da mora zadevni odredbodajalec uvesti poostreno spremljanje.

(Glej točke od 37 do 39.)

3. Nepristojnost avtorja spornih aktov je vprašanje kogentnega prava, ki ga je treba obravnavati po uradni dolžnosti.

Subjekte, ki zaprosijo za finančna sredstva Unije, prizadene opozorilo v EWS, ker se morajo za uresničitev svojih finančnih interesov prilagoditi posebnim pogojem ali strožjim previdnostnim ukrepom, ki jih naložijo zadevni odredbodajalci. Taki pogoji ali previdnostni ukrepi so lahko v obliki novih pogodbenih obveznosti, nepredvidenih ekonomskih bremen ali, kot v tem primeru, posledic za notranjo organizacijo konzorcija, katerega člani so ti subjekti.

(Glej točko 41.)

4. Zato se ob upoštevanju inherentnega cilja Sklepa 2008/969 o sistemu zgodnjega opozarjanja za odredbodajalce Komisije in izvajalske agencije, to je zaščititi finančne interese Unije pri izvrševanju proračunskih ukrepov, učinek opozorila na neki subjekt v sistemu zgodnjega opozarjanja (EWS), čeprav se v kategoriji

Če bi v teh okoliščinah tožeči stranki odrekli možnost sodnega nadzora nad resničnostjo elementov, ki so podlaga za sporne akte, to ne bi bilo združljivo z Unijo, v kateri velja vladavina prava. Še zlasti, če upoštevamo, da Sklep 2008/969 za pravne in fizične osebe ne določa nobene pravice biti obveščen in še manj biti

zaslišan pred vnosom v EWS z aktivacijo opozoril W1, W2, W3, W4 in W5b.

subjekta na „opozorilni“ seznam, ne da bi bil zaslišan o vzrokih za ta vpis, ki je ločen od odločb, s katerimi se izvršujejo različne posebne zahteve iz Sklepa 2008/969.

Ne le, da imajo ti akti pravne značilnosti izpodbojnih aktov, ampak se z njimi tudi konča poseben postopek, to je vpis

(Glej točke 44, 45, 48 in od 51 do 53.)